

مهدي اخوان ثالث (م. اميد)
Mehdi Axavaan Saales (Mim. Ommid)
1928-1990

باغ بی برگی که می گوید که زیبا نیست؟

آسمان اش را گرفته تنگ در آغوش
ابر، با آن پوستین سرد نمناک اش.
باغ بی برگی،
روز و شب تنهاست،
با سکوت پاک غمناک اش.
ساز او باران، سرودش باد،
جامه اش شولای عربانی ست.
ور جز این اش جامه ای باید،
بافته بس شعله زر تار پودش باد.
گو بروید، هر چه در هر جا که خواهد،
_ یا نمی خواهد

باغبان و ره گذاری نیست.
باغ نومیدان
چشم در راه بهاری نیست.
گر ز چشم اش پرتو گرمی نمی تابد،
ور به رویش برگ لب خندی نمی روید،
باغ بی برگی که می گوید که زیبا نیست؟
داستان از میوه های سر به گردون ساي
اینک خفته در تابوت پست خاک می گوید.

باغ بی برگی
خنده اش خونی ست اشک آمیز.
جاودان بر اسب یال افشان زردش می چمد در آن
پادشاه فصل ها، پاییز.

Baaq e bi-bargi, ke mi guyad ke zibaa nist?

Aasmaan ash raa gerefte, tang, dar aaqush
Abr, baa aan pustin e sard e nam-naak ash,
Baaq e bi bargi
Ruz o shab tanhaa st,
Baa sokut e paak e qam-naak ash,
Saaz e U baaraan, sorud ash baad,
Jaame ash showlaa ye oryaani st.
V-ar joz in ash jaame i baayad,
Baaft e bas sho'le ye zar, tar-o-pudash baad.
Gu beruyad, har ce dar har jaa ke xaahad,
-yaa nemi xaahad

Baqbaan o rahgozaar i nist.
Baaq e nowmid aan,
Cashm dar raah e bahaar i nist.
Gar ze cashm ash parto ye garm i nemi taabad,
V-ar be ru yash barg e labxand i nemi ruyad,
Baaq e bi-bargi, ke mi guyad ke zibaa nist?
Daastan az mive haa ye sar-be-gardun-saa ye inak xofte dar taabut e past e xaak,
mi guyad.

Baaq e bi-bargi
Xande-ash xun i st ashk-aamiz.
Jaavdaan bar asb e yaal-afshaan e zard ash mi camad dar aan
Paadshaah e fasl haa, paaz.